

ECZACI KOOPERATİFLERİNDE 10. YIL VE BURSA ECZA-KOOP

Ecz.Nejat VARDAR (*)

10 yıl. kimine göre çok kısa, kimine göre çok uzun bir zaman dilimi. Şöyle bir üstünkörü düşündüğümde, ne denli çabuk geçivermiş diyorum, göz açıp kapayıncaya kadar denir ya, öylesine. Ama biraz belleğimi zorladığımda, neler geçmiş diyorum bu on yılda, hani delipte geçmiş derler ya.

Yıl 1979, ilâç firmaları ve ecza depoları eczacıyı henüz adamdan saymıyorlar. Bursa'da bazı ecza depolarında, turnikeler konup, eczacı depoya sokulmuyor, siparişinizi yazıp bırakın, biz göndeririz, diyor. İlâçların büyük bölümü fatura altı, yani iskontosuz. Gelenin, gidenin eczacıya vurduğu bir ortamda, o günün T.E.B.Merkez Heyeti, eczanelere bir anket formu yolluyor. Bir takım öneriler var, eczacıların şirket veya kooperatif kurmalarıyla ilgili, ne dersiniz diyorlar. Ve aynı bildiride, şirketin faziletleri, kooperatifinse sevimsizliği uzun uzun anlatılıyor. O günün yöneticileri istemese de, dere yatağında gidiyor ve ülkenin dört bir yanında hızla gelişiyor kooperatif çalışmaları. Manisa, Silifke, İzmir ve Bursa ecza kooperatifleri, 1979'da başlıyorlar hizmet yaşamlarına.

Uygulanan ekonomik sistem gereği, birlikte olmaya, örgütlü olmaya yatkın olmayan bireyleri bir araya getirmek kolay değil. Önce bunlar başarıyor, zorda olsa, olağanüstü bir özveriyle de olsa. Neler yaşanıyor 1979 larda? Bursa'da bir ecza koop kuruyoruz önerisine, bazı meslektaşlarımızın yanıtları şöyle:

-Siz deli misiniz kardeşim, aynı semtteki iki eczacı birbiriyle geçinemezken, siz tüm eczacıları bir araya getirmekten söz ediyorsunuz.

-Gidin kardeşim, siz halâ fakülte havasından kurtulamamaşsınız.

-Yapı Kooperatifi kurmuştuk, yeni battı, şimdi siz gelişmişsiniz yine kooperatif diye, olacak şey mi bu?

-Kooperatif diye bu denli uğraştığınıza göre, bu işten bir avantajınız vardır herhalde.

Ve bir arkadaşımıza uzun uzun ecza kooperatifçiliğini anlattıktan sonra şu yanıtı alıyoruz.

-Bir dolu konuştunuz da, evleri nereye yapacağımızdan neden hiç söz etmediniz?

(*) TEB Merkez Heyeti Üyesi

Tüm bunları söyleyenler, bizden, meslekten insanlar. Ama bunun tersini söyleyen, kooperatife sahip çıkanlarımız da az değil. Bir otuzdört kişi, henüz oluşmamış kooperatife kefilde olarak bu mücadelede önderlik ediyorlar ve kuruluyor Bursa Eczacıları Kooperatifi. Bu zor uğraşı, bölgelerinde ve zor koşullar içinde veren meslektaşlarımıza saygı duymamak olası değil Ama iki meslektaşımız var ki, bu uğraşlara önder oldukları, ülke ve meslek sorunlarına alabildiğince sahip çıktıkları için şu an aramızda yoklar. Bu satırlarda, Manisa Ecza Koop'a büyük emek veren Sayın Ecz.Neşe GÜLERSOY'la,Bursa Ecza-Koop'a büyük emek veren Sayın Ecz. Naci DOĞAN'ı saygı ve şükranla anmak istiyorum. Kooperatifler yaşadıkça onlarda yaşayacaklar.

Neler getirdi, neler götürdü bu on yıl?

İlk günler, siparişinden muhasebesine, deneyimsiz başladığımız bir iş kolunda bugün bilgisayar destekli, çağdaş hizmeti verebiliyoruz. Önceki yıllarda kooperatif olayına soğuk bakan birçok meslektaşımız bugün Bursa Ecza-Koop'un üyesi. Deneyimli, saygın, güvenilir kuruluşlar artık.

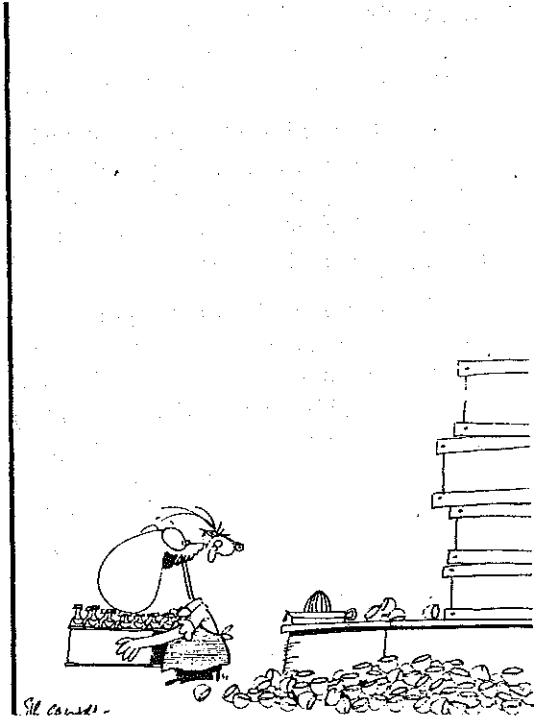
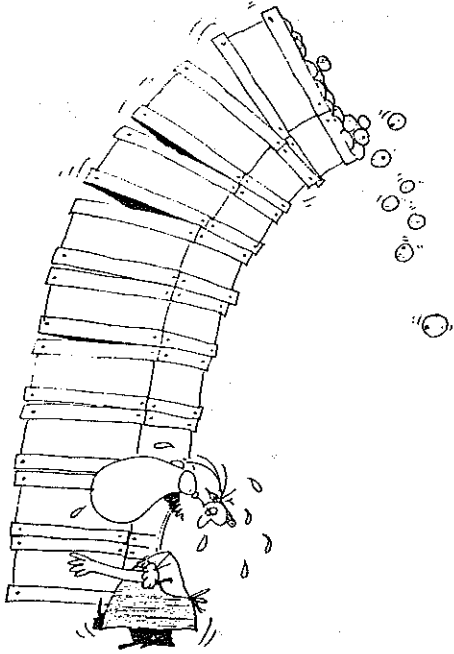
Bu olayın güzel yanı. Ama düşünülmesi gereken bir de konu var. Bunca yoğun katılıma rağmen, neden kooperatif çatısı altında olmayan bunca meslektaşımız da var? Bu konu, sanırım, yeni kurulan Eczacı kooperatifleri birliğinin ilk günden maddelerinden biri olmak zorunda. Yirminci yüzyılda, iyiyi kötüyü değerlendirmek için, ilaki olayı yaşamak gerekmiyor.

Ecza kooperatifçiliği, dönemin, kooperatif olayını üvey evlat gören koşulları içinde, böylesine saygın bir noktaya eriştiyse, koşulların kooperatiften yana olduğu bir ortamda, mutlaka çok özel bir konum edinecek. Bu satırlarda dönemin olumsuzlukları içindeki bir olumluluğu da vurgulamak gereğine inanıyorum. Yıllar önce anket adı altında şirket propagandası yapan bir T.E.B. Merkez Heyeti yerine, bugün kooperatif olayına sahip çıkan bir T.E.B. Merkez Heyeti var. Bu sahip çıkma olgusunun en yakın örneği de, T.E.B. yardımlaşma sandığına, yeni açılan eczaneler için, eczane açma kredisi dışında oluşturulan, 750.000.-TL. lık kooperatif ortaklığı kredisi.

Birlikte ve örgütlü olmak, çağdaş olmanın temel taşları. Eczacı toplumu olarak, ülke koşullarında en devinimli, en atılcı kesimlerden birini oluşturuyoruz. Gerek Türk Eczacıları Birliği, gerek eczacı odaları, gerekse de ecza kooperatifleri çatısı altında sürdürdüğümüz birlikteliğimiz, mesleğimizin en önemli güvencesi. Eczacılar olarak, geleceğe umutla bakabilmek, ancak bunun bilincinde olmamızla olası.

Özetle, bir yerlere geldi ecza kooperatifleri. Dersimizi çalışıp öğrenerek, kimi tabuları yıkarak, sevgiyle, saygıyla, dayanışmayla geldik bir yerlere. 1989'daki eczacı toplumu, 1979'dan çok farklı. En azından, birlikte düşünmeyi, birlikte hareketi, dayanışma içinde olma gereğini yaşayarak öğrendik. Yıllar önce banka kredisiyle kurulan Bursa Ecza Koop, onuncu yılında üçyüz milyon lira ristora dağıtabiliyor. Tüm anaparamızdan fazlasını, bir yılda geri verebiliyoruz üyelerimize. Acı, tatlı anılarıyla, iyiyi kötüyü bu okulda öğrendik. Ama yine de, öğrendiklerimiz, öğreneceklerimiz yanında öylesine az ki, zamanı iyi değerlendirmek, kooperatif olgusunu, çok daha iyi yerlere taşımak zorundayız.

Yine birlikte, yine özveriyle, yine inançla, nice on yıllar eriyip gidecek. Kooperatifleri bu on yılda, başarılı, saygın kılan, omuz veren tüm meslekdaşlarımıza ve de tüm emeği geçenlere, bir kez daha bu satırlarda teşekkür etmek istiyorum. Geçen on yılın verdiği güç ve gelecek on yıllara olan inancımla.

Sil Canaklı -